

๕๕

อย่าหวังน้ำบ่อหน้า

ชีวิตในโลก เป็นอยู่ได้ด้วยบุญ ด้วยบาป

ด้วยตัวของเราเอง

อตตา หิ อตตโน นาโถ

คือ เราต้องพึ่งตัวเอง ต้องช่วยตัวเอง

เราอย่ามัวมาหวังให้ผู้ที่มิชีวิตอยู่ทำบุญอุทิศส่วนกุศลไปให้
ให้คิดว่านั้นเป็นผลพลอยได้

เพราะผู้ที่อยู่ในโลกมักจะถูกหล่อหลอมด้วยเรื่องราว
ที่ให้ช้งอยู่กับโลก ความรู้เรื่องวิชาชีวิตไม่มี
มีแต่วิชาหาเลี้ยงชีพเท่านั้น เพราะฉะนั้นเขาจะรู้เรื่องราว
เกี่ยวกับการทำบุญอุทิศส่วนกุศลไปให้นั้น
อย่าพึ่งหวัง

แม้แต่ตัวเราเองก็ตาม
ก่อนที่จะมารู้เรื่องราวความจริงของชีวิต
ก่อนหน้านี้เรายังไม่ค่อยเข้าใจเรื่องในปรโลก
ปู่ย่าตายายบรรพบุรุษของเราละโลกไปแล้ว
เรายังไม่ค่อยจะทำบุญอุทิศส่วนกุศลไปให้ท่านเลย
หรือปีหนึ่งก็ทำกันครั้งหนึ่ง
โดยอ้างว่า ไม่มีเวลา จะต้องทำมาหากิน ทำมาค้าขาย
ต้องเลี้ยงลูก เลี้ยงครอบครัวบ้าง อ่างกันไป
หรือบางทีก็เพราะความไม่รู้จริง ๆ
เพราะฉะนั้นเมื่อยังมีชีวิตอยู่ให้สั่งสมบุญด้วยตัวเองไว้มาก ๆ

๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๕